

לא מתחשק לגולדה

לצה"ל - באהבה

סת, חבר הכנסת ישראל קרגמן, והחליט להשתמש בכל המקומות הריקים באוטובוס סיו מסיני כדי לקחת חיילים. זו הפעם השלישית שקרגמן מתהדר בצורה די זולה בהישגים בפרשת הטרמפים, שהיו כליכולם פרי יוזמתה העקשנית של סיעתו. אך לנו לא איכפת. העיקר הוא שתסע בנוחיות הביתה.

מן התעלה הביתה

לפני שלושה חודשים פנו אלינו כמה חיילים המשרתים בסיני, והתלוננו על כי אין לוקחים אותם באוטובוסים מאזור התעלה הביתה, גם כשיש בהם מקומות ריקים.

הגשנו שאלתה לשר הביטחון, ומשה דיין השיב לנו תשובה סתמית. בשאלה נוספת שאל אותו אורי אבנרי מדוע אין מנצלים לפחות את המקומות הריקים. דיין, שנראה כי לא נתן את דעתו על נושא זה, ביקש שנפנה אליו בכתב ונציע את הצעתנו.

נענינו לבקשה זו, ושיגרנו מכתב לשר הביטחון, בו ביקשנו שכל המקומות הריקים ינוצלו לטובת חיילים, גם כשהם טוראים בשרות חובה.

השבוע נסר כי קואופרטיב אנד נענת לבקשת יושב ראש ועדת הכספים של הכנ

אחרי חמישה שבועות התכנסה הכנסת. כולא התכנסה — לא היה הדבר משנה דבר. בחמישה שבועות אלה חלו שינויים הריגורלי במצב המדינה. ההתערבות הצבאית הסובייטית — אותה ניבאה סיעתנו מזה זמן רב מעל דוכן הכנסת, מול גלי-צחוק של כל שאר הסיעות — הפכה עובדה מאיימת. בארץ אירעה התחלה של התקופות הממות הנוער נגד ממשלת גולדה מאיר, וגם התחלה של מערכת הסתה כימעט פאשיסטית מצד חסידי הסיפוח נגד שוחרי השלום. מה מכל זה השתקף בכנסת? שום דבר לא.

הכנסת חיתה על אי בודד. היא עסקה בכמה הצעות-חוקים טכניות — מעמד משדרי החקירה, אפטרופסים של חוסים, עבירות שוחד-בקופת-הוליס. היא בחרה בנוציגים בוועדות למינוי קאדים ודיינים.

היתה לנו הרגשה נוראה שהנה רומא בוערת, והכנסת מנגנת עלי נבל, (ובאותו כישרון מוסיקלי כמו נירון קיסר המנוח).

כמובן, על הממשלה היה למסור בפתיחת המושב הודעה מדינית. על כך היה צריך להיערך ויכוח מדיני כללי. אולם לגברת ראש-הממשלה לא היה חשק. פשוט כך — לא היה חשק. התחשק לה נאום אחרי שתקבל כמה ידיעות משמחות מאמריקה, שקיוותה להן. וכשלא מתחשק לגברת ראש-הממשלה — הכנסת עומדת דום. הדין נדחה בשבוע.

מעולם לא היה שבוע נורא כזה בכנסת — שבוע של חוסר-מעשה מוחלט, של דיונים חסרי כל חשיבות, של ישיבות קצרצרות וחסרות עניין, של ניתוק מוחלט מן העם המקיף את דמו.

הכנסת הופכת אירלוונטית. ההחלטות מתקבלות (או לא מתקבלות) בלעדיה. הממשלה מתעלמת מקיומה, מלבד לגבי אותם דברים שהחוק מחייב לגביהם את החתמת חותמת-הגומי הפרלמנטרית. הפרלמנטריוזם הישראלי שוקע לתהומות הדי-מוקרטיה העממית.

סיעתנו תיאבק נגד הידרדרות נוראה זו. זהו תפקידה. אך אין היא יכולה לעשות זאת בעתה. הציבור הנאור חייב להתערר לגודל הסכנה — הציבור הנאור כולו, ולא רק אותם 17 אלפים שראו את הנולד ודאגו לכך שסיעתנו תהיה מצוייה בשדה-הקרב הפרלמנטרי.

כל חייל — עולה חדש!

יוזמה אחרת של חיילים מצאה אף היא השבוע ביטוי ביוזמת סיעתנו.

באסיפה של תנועת העולם הזה — כוח חדש שאל, לא מכבר, החייל נועם בלום (שהשתחרר בינתיים), מדוע אין נותנים לחיילים המשתחררים לפחות את אותן ה-זכויות הניתנות לעולים חדשים. הרעיון נקלט מייד, והשבוע הוגשה בשם אורי אבנרי הצעת-חוק פרטית לאמור:

"כל חייל משוחרר יהא זכאי לכל פטור מתשלום מס, לו זכאי עולה לפי פקודת מסי-הכנסה, ולפי חוק מכירכוש וקרן-פיצויים, ולי גבי משך הזמן וסכום הפטור יש לראות לצורך חוק זה כל חייל משוחרר כאילו היה עולה, ויום שחרורו משירות סדיר יהא יום עלייתו."

לכך הוסיף אמנון זכרוני שגישה את הצעת-החוק, את דבריה הסבר הרשמיים ה-באים:

חיילים המשתחררים משירות סדיר, והי מתחילים להשתלב במעגל העבודה. נת-קלים בקשיים כלכליים ניכרים, שעה שהם באים להקים לעצמם בית, או לרכוש לעצ-מם אביזרים בסיסיים.

עולים חדשים זכאים להקלות ניכרות בי-מיסים ולהטבות אחרות.

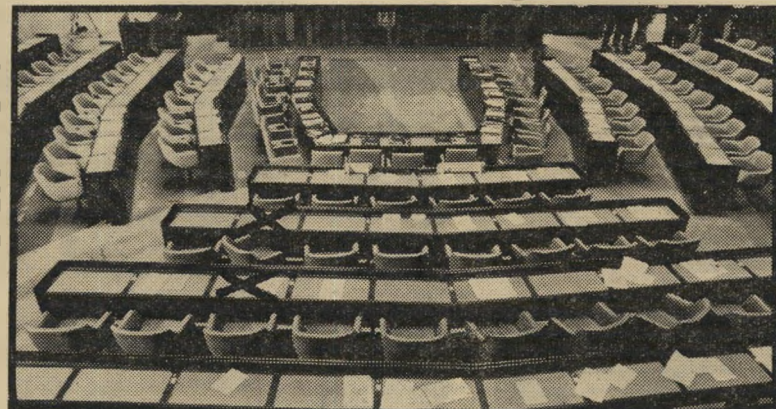
מוצע להשוות לפחות מבחינת מיסי הכי-נסה ורכוש את הזכויות של חיילים מש-תחררים לאלה של עולים חדשים.

סעיף 169 של פקודת מס הכנסה קובע כי 1200 ל"ל לכל חודש. מ-18 החודשים הראשונים לעלייתו של עולה לישראל, 700 לירות לכל חודש מ-12 החודשים שבאחרי-הם ו-220 לירות לכל חודש מ-12 החודשים שלאחריהם, יהיו פטורים מתשלום מס.

סעיף 141 לחוק מס רכוש מעניק פטור חלקי מתשלום מסי רכוש וקרן פיצויים לי-עולה לגבי דירת מגוריו או עסקו.

אין בהקלות אלה כדי לפטור את ה-בעייה הניי, אך יש בכוחן להביא במידת-מה להתאקלמותם של חיילים משתחררים בחברה האזרחית. מובן שהצעה מעין זו — אם תתקבל — תבטא את הוקרת העם לאלה אשר נשאו במידה נכבדה בעול ביטחוננו השוטף.

מרדכי מורקים: — (לא נקלט).
אורי אבנרי: בשעת הכרעה קורים דברים משונים. אתם הייתם במפלגה אחת, והיום אתם שייכים לשני קצוות. אנחנו היינו בסני קצוות, והיום אין בינינו חילוקי-ידיעות עיקריים.
מרדכי מורקים: — (לא נקלט).
אורי אבנרי: אינך יכול להכתיב למר בן-גוריון את דעותיך

המקומות החדשים של הפיעה בכנסת

השמיע אורי אבנרי באותו יום, כאשר דיבר ח"כ אנוכי, יעקב גרוס. גרוס תבע לקבוע גיל מינימום של 25 שנה לחוקרים פרטיים, בטענה כי צעירים מגיל זה אין דעתם מיושבת.
קרא אבנרי: "ובכן כמה צריך להיות מפקר מחלקה בצה"ל, המחזיק בידיו חיי עשרות אנשים?"

במרכז האולם, מול היו"ר — אבנרי בשורה השניה, שלום כהן מאחוריו, בשורה השלי-שית. כפשרה, התקינה הנשיאות מקרופור-נים מיוחדים בחלק זה של האולם, כך ש-קריאות-הביניים שלנו יקלטו להבא גם בי-אולם, גם ביצע וגם ברשמקול של שידורי-ישראל.
את הקריאה הראשונה במיקרופונים אלה

מלחמת הכסאות

מלחמת הכיסאות נסתיימה השבוע. המזימה להזיז אותנו ממקומותינו נועדה להרחיק אותנו מעיני מאות האלפים המבקי-רים ביצע הכנסת, ולשים קץ לקריאות-הביניים שלנו, שהפכו שם-דבר. העובדה הפשוטה היא שסדרי-הכנסת, שהיו מקודשים 21 שנה, שוגו בגללנו. כדי להסוות עובדה זו, הימצאו אמתלות שונות, שאף אחת מהן אינה עומדת במבחן הביקורת ה-אובייקטיבית.

הודענו בשעתו כי נאבק נגד מזימה זו, ואף התכוננו לאחוז באמצעים קיצוניים לי-מדי של איה-שלמה. אולם כאשר בוצעה השבוע, ויתרנו על מאבק זה.

ברקוב, לאחוז באמצעים קיצוניים מאד כדי להחזיר לתודעת הציבור את הסכנה האיומה הצפונה במדיניות הנוכחית של ה-ממשלה בענייני מלחמה ושלום. במצב כזה, לא יהיה זה אחראי להיאבק באותן שיטות על "כיסאות".

לפיכך עברנו השבוע, תוך מחאה אך ללא התנגדות ממשית, למקומות החדשים שלנו

קריאה לבן-גוריון

מאז הושבע בימים הראשונים של הכנסת הנוכחית, לא הופיע בה בן-גוריון כלל. ה-שבוע הופיע, התיי-שב במקומו (בדיוק לפני המקום החדש של אורי אבנרי), שלח פתק ליו"ר בו הודיע לו על התי-פטרותו, ונטש את האולם.

בן-גוריון

אותה שעה התנהל דיון על הצעת-חוק שנועדה להסדיר את ענייניהם של חוקי-רים פרטיים. הנואם הבא היה אורי אבנרי.

החלטנו להשתמש בהזדמנות זו כדי להי-ביא באופן דרמטי לתודעת הציבור כי דוית

לבקש מחברי-הכנסת בן-גוריון לחזור בו-להחתי בחבר-הכנסת בן-גוריון במשך ש-נים רבות, אך דווקא כיום יש חשיבות מיר-חדת לכך שדעתו של בן-גוריון תישמע, כשהוא לוחם למען שלום ללא סיפוח, ונגד הפיכת ישראל לדודזיה יהודית, בה ישלוט עסי-אדונים על עסי-עבדים. חשוב שדעה זו תישמע דווקא מעל בימת הכנסת.
אני רוצה להזכיר לחברי-הכנסת שבשעתו הגשתי הצעת-חוק, שבה הצעתי להעניק לי-חברי-הכנסת בן-גוריון חברות בכנסת לצמי-תות. אני מצטער שרעיון זה לא נתקבל בשעתו.

על כל פנים, אני רוצה לפנות מעל דוכן זה לחברי-הכנסת בן-גוריון ולבקשו לחזור בו.

מרדכי מורקים: עכשיו יש כל ה-סיכויים!
אורי אבנרי: הייתי רוצה שדעתו תי-שמע כאן יותר מדעתך.
בנימין זלנין: ומדעתך.
אורי אבנרי: נדמה לי שבעיקרו של דבר אין בינינו כיוס חילוקי-ידיעות.

בפתח דבריו אמר אבנרי:
אורי אבנרי: במהלך ישיבה זו הגיש חבר-הכנסת דוד בן-גוריון את התפטרותו מן הכנסת, וזו תיכנס לתוקף, אם לא יחזור בו, תוך 48 שעות.

אני רוצה להשתמש בהזדמנות זו כדי